

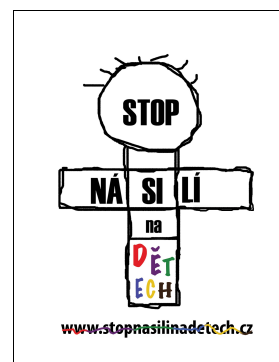
TISKOVÁ ZPRÁVA

Modřiny na duši leckdy bolí více než ty na těle

Praha, 13. května 2009 - Jen málokteré jiné téma vyvolává v lidech tolik různých a leckdy protichůdných pocitů jako oblast týrání, zneužívání a zanedbávání dětí. Násilí na dětech nezahrnuje pouze fyzické týrání, ale i psychické. Stále častěji statistiky týrání dětí rozšiřují vyhocené rozvodové spory. Na Dni otevřených dveří Dětského krizového centra (DKC) se na tom shodli Mgr. Zora Dušková, ředitelka DKC a Ing. Jan Litomiský, zmocněnec vlády ČR pro lidská práva. Den otevřených dveří je součástí projektu DKC Darujte sebe! a národní kampaně „STOP násilí na dětech“ pořádané Úřadem vlády ČR.

Každodenní praxe specializovaného pracoviště Dětského krizového centra, které se především věnuje týraným, zneužívaným a zanedbávaným dětem (tzv. syndrom CAN) dokazuje, že česká výchova je stále velmi trestající a založená především na užívání negativních výchovných prostředků (trest, sankce, zákazy, posměch) na úkor prostředků pozitivních a rozvíjejících (odměna, pochvala, uznání). Nadále v naší kultuře převládá vysoká tolerance k fyzickým trestům. Praxe DKC jednoznačně potvrzuje, že se fyzické týrání týká i děti nejmladších věkových skupin, dokonce kojenců a batolat, tedy věku, kdy dítě ještě nemůže cíleně a vědomě „zlobit“ a kdy se jednoznačně jedná o selhávání dospělé - týrající - osoby, nejčastěji v roli rodiče.

Sexuální zneužívání, jako jedna z forem násilí na dětech, je rizikem na které nejsou děti dostatečně připravované, protože primární prevence sexuálního zneužívání je stále velmi opomíjenou oblastí. Dlouhodobé sledování klientely DKC jednoznačně potvrzuje, že děti jsou sexuálním zneužíváním nejvíce ohrožené ve vlastních rodinách. **Přes 60% dětí vstupujících do péče DKC z důvodu podezření na sexuální zneužívání bylo zneužito příbuznou osobou.** K tomu je nutno vzít v úvahu dalších cca 27% zneužitých dětí osobou nepříbuznou, ale dítěti dobře známou. Varujícím je také skutečnost, že rozhodně nedochází k odtajnění zneužívání ve všech případech.

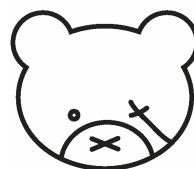

Násilí na dětech však nezahrnuje „pouze“ fyzické násilí. Velmi závažné a mnohdy podceňované je psychické násilí. Psychické týrání existuje ve své samostatné formě např. v podobě soustavného hrubého ponižování a zastrasování dítěte. Jinou formou psychického týrání je citové nepřijetí dítěte a jeho vytěsnění na okraj rodinných vazeb. Pod psychické týrání můžeme zahrnout i izolování dítěte od vrstevníků, přenášení neadekvátní zodpovědnosti na dítě, požadování takových výkonů od dítěte, které přesahují jeho schopnosti (ve škole, ve sportu apod.). Psychické týrání je nejobtížněji zachytitelná forma syndromu CAN, neboť nezanechává „hmatatelné“ následky, a jeho prokazování je ještě komplikovanější než je tomu u ostatních forem syndromu CAN.

Za jednu z nejčastějších, nejzávažnějších, ale také v podstatě nejskrytějších a nejtolerovanějších forem týrání dětí lze považovat rozvodovou problematiku. Jedná se často o značně protražované období v životě dítěte, někdy zasahující převážnou část jeho dětství, zejména vezmeme-li v potaz také značně konfliktní a stresující období, které většinou předchází samotnému rozhodnutí o rozvodu. Nejen rodiče, ale i zainteresovaní odborníci a zástupci institucí mají tendenci k přehlížení zátěže, které je dítě v souvislosti s rozvodem rodičů vystaveno. Až příliš často se setkáváme s bráněním ve styku s „druhým“ rodičem, s ovlivňováním dítěte proti druhému rodiči, s neochotou přijmout fakt, že rodič, který nemá dítě svěřené do své péče, je stejně tak právoplatným rodičem, jako ten, který o dítě pečuje. Stále častěji se v DKC setkáváme s případy, kdy rodiče využívají falešné obvinění ze sexuálního zneužívání dítěte jako jeden z prostředků rozvodového boje. Ve stavu zahlcenosti vlastními pocity a citovými zraněními jim zcela uniká, že i těmito kroky dítě psychicky týrají. **Nejenom děti fyzicky týrané či děti sexuálně zneužívané, ale i děti z rozvodových sporů vyžadují dlouhodobou péči, terapeutické vedení, podporu při adaptaci na změněné životní podmínky. Stávají se tak nejednou dlouhodobými klienty Dětského krizového centra.** Vyhocená rozvodová problematika představuje zhruba 1/3 případů přijímaných každoročně do péče DKC (celkem 1045).

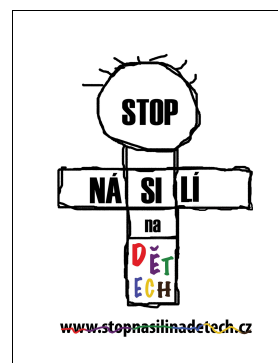
Kontakt pro média:

Jiří Kocourek, Dětské krizové centrum, o.s., V Zápolí 1250/21, 141 00 Praha 4 - Michle
gsm: 602 696 893, e-mail: kocourek@ditekrize.cz, www.dkc.cz

Národní kampaň STOP násilí na dětech vychází z „Národní strategie prevence násilí na dětech v ČR na období 2008-2018“ a jejím cílem je zvýšení povědomí široké i odborné veřejnosti o existenci násilí na dětech, o tom co všechno násilí na dětech představuje a jaké jsou jeho formy. Kampaň usiluje o šíření informací o násilí na dětech, kde všude se s ním můžeme potkat a v jakých podobách. Aktivity vzdělávací, především semináře a debaty by měly přinést nové informace a diskuse o stávajících problémech souvisejících s násilím na dětech a navrhnout inovativní řešení a přístupy směřující ve svém důsledku ke snížení tohoto jevu ve společnosti. Více na webových stránkách www.stopnasilnadetech.cz.

Dětské krizové centrum, o.s. (DKC) se zabývá již od roku 1992 jako specializované pracoviště odbornou pomocí týraným, zneužívaným a zanedbávaným dětem v ČR (syndrom CAN). DKC zajišťuje komplexní psychosociální pomoc dětem, dospívajícím a jejich rodinám. Na základě pověření MPSV z roku 2000 vykonává sociálně právní ochranu dětí. Od roku 2007 má vsouladu se zákonem č. 108/2006 Sb. o sociálních službách registrované tyto sociální služby: krizová pomoc, sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi a telefonická krizová pomoc. Nonstop Linku důvěry provozuje DKC na čísle 2 41 48 41 49 a internetové poradenství prostřednictvím e-mailu problem@ditekrize.cz. Za dobu svého působení přijalo DKC do své péče již více než 4 000 klientů.

Kontakt pro média:

Jiří Kocourek, Dětské krizové centrum, o.s., V Zápolí 1250/21, 141 00 Praha 4 - Michle
gsm: 602 696 893, e-mail: kocourek@ditekrize.cz, www.dkc.cz